องค์การบริหารส่วนตำบลแม่กรณ์

คู่มือปฏิบัติงาน
การจัดการเหตุรำคาญ

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
การออกใบอนุญาต	๑
การจัดการเหตุรำคาญ	๕
การออกหนังสือรับรองการแจ้ง	๑๓

การออกใบอนุญาต

๑. วัตถุประสงค์ เพื่อให้เจ้าหน้าที่ในหน่วยงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ดำเนินการอนุญาตการประกอบกิจการ ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ได้อย่างถูกต้อง

๒. ขอบเขต ครอบคลุมการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในการดำเนินการอนุญาตการประกอบ กิจการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ตั้งแต่ขั้นตอนการรับคำขอ การตรวจเอกสาร การตรวจสอบ กิจการก่อนออกใบอนุญาต จนถึงการออกใบอนุญาต

๓. หน่วยงานที่รับผิดชอบ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๔. เอกสารอ้างอิง

๔.๑ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐

๔.๒ พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ๔.๓ พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙

๕. แผนภูมิการทำงาน

ลำดับ	ผังกระบวน	ระยะเวลา (วันทำการ)	มาตรฐานคุณภาพงาน	ตัวชี้วัด	ผู้รับผิดชอบ
๑	กำหนดเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบ	๑ วัน	-	-	เจ้าพนักงานท้องถิ่น
๒	รับคำขออนุญาตประกอบกิจการ	๑ วัน	-	-	เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบ
๓	ตรวจเอกสาร เอกสารไม่ครบครั้งที่ ๑ เอกสารครบ แจ้งเรื่องให้ยื่นเอกสารเพิ่มเติม ตรวจเอกสาร เอกสารไม่ครบครั้งที่ ๒ คืนคำขอ	ไม่เกิน ๑๕ วัน นับจากวันที่ได้รับคำขอ	พ.ร.บ. สธ. มาตรา ๑๙ มาตรา ๕๔ และ มาตรา ๕๖ วรรคแรก	มีการแจ้งให้ยื่นเอกสารเพิ่มหรือคืนคำขอ	เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบ
๔	ตรวจสุขลักษณะ	ภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่เอกสารครบถ้วน	มาตรา ๕๖ วรรคสอง	-	เจ้าพนักงานสาธารณสุขหรือผู้ซึ่งได้รับการแต่งตั้ง
๕	ไม่ผ่าน ผ่าน แจ้งคำสั่งไม่อนุญาต อนุญาต	ไม่เกิน ๑๕ วัน	มาตรา ๕๖ วรรคสาม	มีการแจ้งออกใบอนุญาต	เจ้าพนักงานท้องถิ่น

๖.รายละเอียดของขั้นตอนการปฏิบัติงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในการอนุญาต/การออกหนังสือรับรองการแจ้ง ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

๖.๑ ผู้บริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมอบหมายเจ้าหน้าที่ของท้องถิ่นหรือให้ผู้รับผิดชอบในการดำเนินการออกใบอนุญาต

๖.๒ เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบรับคำขออนุญาต/คำขอต่ออายุใบอนุญาตที่ผู้ประกอบการยื่นขอต่อเจ้าพนักงานส่วนท้องถิ่น

๖.๓ ตรวจเอกสาร เจ้าหน้าที่ตรวจเอกสารให้แล้วเสร็จภายในสิบห้าวัน ตามมาตรา ๕๔, มาตรา ๕๖ วรรคแรก รวมถึงเอกสารประกอบที่ได้รับอนุญาตตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

• หากเอกสารไม่ถูกต้องหรือไม่สมบูรณ์ตามที่กำหนดในข้อบัญญัติท้องถิ่น ผู้รับผิดชอบต้องเสนอเจ้าพนักงานท้องถิ่นเพื่อแจ้งไปยังผู้ขออนุญาตให้มายื่นเอกสารที่แก้ไขถูกต้องสมบูรณ์เพิ่มเติม และเจ้าหน้าที่ตรวจสอบเสร็จภายในสิบห้าวัน

• หากเอกสารถูกต้องสมบูรณ์จะเข้าสู่ขั้นตอนการตรวจสอบกิจการตามข้อบัญญัติส่วนท้องถิ่น

• หากเอกสารยังไม่ถูกต้องสมบูรณ์อีกเป็นครั้งที่ ๒ ให้ผู้รับผิดชอบส่งคืนคำข้อ ๖.๔ ผู้รับผิดชอบจะต้องตรวจสภาพด้านสุขลักษณะของสถานประกอบกิจการตามข้อบัญญัติส่วนท้องถิ่น และกฎหมายที่เกี่ยวข้องภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำขอซึ่งมีรายละเอียดถูกต้องหรือครบถ้วนตามที่กำหนดในข้อบัญญัติท้องถิ่นตามมาตรา ๕๖ ว่ากิจการนั้นถูกสุขลักษณะหรือไม่ตามข้อบัญญัติท้องถิ่น เมื่อผู้รับผิดชอบดำเนินการตรวจสภาพด้านสุขลักษณะแล้ว ให้ทำรายงานและเสนอความเห็นต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นได้เป็น ๒ กรณี ดังนี้

(ก) กรณีที่มีสภาพถูกต้องครบถ้วนตามที่กำหนดไว้ในข้อบัญญัติท้องถิ่นและ กฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง หรือถูกต้องครบถ้วนแต่สมควรให้มีการปฏิบัติการใดๆ เพิ่มเติมจากที่กำหนดไว้ใน ข้อบัญญัติท้องถิ่นเป็นเฉพาะราย ให้เสนอความเห็นว่า “สมควรออกใบอนุญาต” หรือ “สมควรออก ใบอนุญาตโดยมีเงื่อนไข” ได้

(ข) กรณีที่มีสภาพไม่ถูกต้องครบถ้วนตามที่กำหนดไว้ในข้อบัญญัติท้องถิ่น และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง ให้ผู้รับผิดชอบที่ทำการตรวจสภาพมีคำแนะนำ ให้ผู้ขออนุญาตแก้ไขปรับปรุงให้ถูกต้องครบถ้วนภายในระยะเวลาอันสมควร ถ้าผู้ขออนุญาตไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้อง ตามคำแนะนำให้เสนอความเห็นว่า “ไม่สมควรออกใบอนุญาต” พร้อมด้วยเหตุผลดังกล่าว

๖.๕ เจ้าพนักงานท้องถิ่นต้องออกใบอนุญาต หรือมีหนังสือแจ้งคำสั่งไม่อนุญาตพร้อมด้วย เหตุผลให้ผู้ขออนุญาตทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำขอซึ่งมีรายละเอียดถูกต้องหรือครบถ้วน ตามที่กำหนด ในข้อบัญญัติท้องถิ่น (มาตรา ๕๖ วรรคสอง) ในกรณีที่มีเหตุจำเป็นที่เจ้าพนักงานท้องถิ่น ไม่อาจออกใบอนุญาตหรือยังไม่อาจมีคำสั่งไม่อนุญาตได้ภายในกำหนดเวลาข้างต้น ให้ขยายเวลาออกไปได้อีกไม่เกิน ๒ ครั้งๆ ละไม่เกินสิบห้าวัน แต่ต้องมีหนังสือแจ้งการขยายเวลาและเหตุจำเป็นแต่ละครั้งให้ผู้ขออนุญาตทราบก่อนสิ้นกำหนดเวลาดังกล่าว หรือตามที่ได้ขยายเวลาแล้วนั้นแล้วแต่กรณี (มาตรา ๕๖ วรรคสาม) โดยปฏิบัติดังต่อไปนี้

(ก) กรณีที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นออกใบอนุญาตให้มีหนังสือแจ้งการอนุญาตแก่ผู้ขออนุญาตทราบ โดยกำหนดให้ผู้ขออนุญาตต้องไปรับใบอนุญาตที่สำนักงานราชการส่วนท้องถิ่น ภายในระยะเวลา อันสมควร (ทั้งนี้ไม่ควรเกินกว่าสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้ง) หากพ้นกำหนด ๒๗ วัน ให้ถือว่าไม่ประสงค์จะรับใบอนุญาต เว้นแต่จะมีเหตุหรือข้อแก้ตัวอันสมควร

(ข) กรณีที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะไม่ออกใบอนุญาต ก่อนที่จะมีคำสั่งไม่ออกใบอนุญาตนั้น เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะต้องมีหนังสือแจ้งข้อเท็จจริงและเหตุที่จะไม่อนุญาตให้ประกอบกิจการ เพื่อให้ผู้ขออนุญาตได้มีโอกาสโต้แย้งคัดค้านหรือชี้แจงแสดงหลักฐานของตนภายในกำหนดเวลาอันสมควร (มาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ.๒๕๓๙) โดยหากล่วงเลยกำหนดเวลาดังกล่าว แล้วผู้ขออนุญาตไม่แจ้งความเห็นใดๆ หรือมีการแจ้งความเห็นแต่ผู้รับผิดชอบเห็นว่าไม่มีเหตุผลเพียงพอ เจ้าพนักงานท้องถิ่นจึงออก “คำสั่งไม่อนุญาต” (มาตรา ๕๖ วรรคสอง) โดยเจ้าพนักงานท้องถิ่นต้องระบุ กรณีการใช้สิทธิอุทธรณ์ (มาตรา ๔๐ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙) ต่อ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขตามมาตรา ๖๖ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ไว้ในคำสั่งดังกล่าวด้วย

หมายเหตุ

๑) ใบอนุญาตที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้มีอายุหนึ่งปี นับแต่วันที่ออกใบอนุญาตและให้ใช้ได้เพียง ในเขตอำนาจของราชการส่วนท้องถิ่นที่เป็นผู้ออกใบอนุญาตนั้นเท่านั้นตามมาตรา ๕๕

๒) การขอต่อใบอนุญาตจะต้องยื่นคำขอก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ เมื่อได้ยื่นคำขอ (ตามขั้นตอนที่ ๒) พร้อมกับเสียค่าธรรมเนียมแล้วให้ประกอบกิจการต่อไปได้จนกว่าเจ้าพนักงานท้องถิ่นจะสั่งไม่ต่ออายุใบอนุญาต หากมายื่นขอต่อใบอนุญาตแล้วไม่ชำระค่าธรรมเนียมการต่อใบอนุญาตตามกำหนด เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจ ปรับฐานชำระค่าธรรมเนียมล่าช้า (ให้ดูที่กระบวนงาน การเปรียบเทียบปรับและการดำเนินคดี)

๓) หากยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตหลังใบอนุญาตสิ้นอายุแล้ว ต้องดำเนินการขออนุญาตใหม่

การจัดการเหตุรำคาญ

ความหมาย การจัดการ หมายถึง กระบวนการ (Process) ของการวางแผน (Planning) การจัดองค์การ (Organization) การสั่งการ (Leading) และการควบคุม (Controlling) ความพยายามของสมาชิกในองค์การ และการใช้ ทรัพยากรต่างๆ เพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ที่องค์การกำหนดไว้ (นิยาม James A.F.Stoner)

เหตุรำคาญ เหตุรำคาญ (มาตรา ๒๕ พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕) หมายถึง เหตุหนึ่ง เหตุใดอันอาจก่อให้เกิดความเดือดร้อนของประชาชนผู้ที่อาศัยอยู่ในบริเวณใกล้เคียง ซึ่งมีสาเหตุมาจากการกระทำดังต่อไปนี้

• แหล่งน้ำ ทางระบายน้ำ ที่อาบน้ำ ส้วม หรือที่ใส่มูล หรือเถ้า หรือสถานที่อื่นใดซึ่งอยู่ในทำเลไม่เหมาะสม สกปรก มีการสะสม หรือหมักหมม สิ่งของมีการเททิ้งสิ่งใดเป็นเหตุให้มีกลิ่นเหม็นหรือละอองเป็นพิษ หรือเป็นหรือน่าจะเป็นที่เพาะพันธุ์พาหะนำโรค หรือก่อให้เกิดความเสื่อมหรืออาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพ

• การเลี้ยงสัตว์ในที่หรือโดยวิธีใด หรือมีจำนวนเกินสมควรจนเป็น เหตุให้เสื่อมหรืออาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพ

• อาคารอันเป็นที่อยู่ของคนหรือสัตว์ โรงงานหรือสถานที่ประกอบ การใดไม่มีการระบายอากาศ การระบายน้ำ การกำจัดสิ่งปฏิกูล หรือการควบคุมสารเป็นพิษหรือมีแต่ไม่มีการควบคุมให้ปราศจาก กลิ่นเหม็นหรือละออง สารพิษอย่างพอเพียงจนเป็นเหตุให้เสื่อมหรืออาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพ

• การกระทำใดๆ อันเป็นเหตุให้เกิดกลิ่น แสง รังสีเสียง ความร้อน สิ่งมีพิษ ความสั่นสะเทือน ฝุ่นละออง เขม่า เถ้า หรือกรณีอื่นใด จนเป็นเหตุ ให้เสื่อมหรืออาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพ

• เหตุอื่นใดที่รัฐมนตรีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา ในการวินิจฉัยกรณีของเหตุรำคาญจะยึดตามบทบัญญัติมาตรา ๒๕ เป็นหลักโดยมีสิ่งสำคัญที่ต้องพิจารณาคือ ต้องบ่งชี้ได้ว่าการกระทำดังกล่าวอาจเป็นเหตุให้เสื่อมหรือก่อให้เกิดผลกระทบที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพได้ ซึ่งจำเป็นต้องอาศัย องค์ความรู้ที่เกี่ยวข้องหลายด้าน และดุลพินิจของเจ้าพนักงาน สาธารณสุข โดยมุ่งเน้นเพื่อประโยชน์ในการรักษาความสงบสุขของชุมชน ให้ชุมชนอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข มีความเคารพสิทธิและไม่เบียดเบียน ซึ่งกันและกันเป็นหลัก

อำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานท้องถิ่น

เจ้าพนักงานท้องถิ่น หมายถึง นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด สำหรับในเขตองค์การบริหารส่วนจังหวัด ผู้ว่าราชการ กรุงเทพมหานครสำหรับในเขตกรุงเทพมหานคร นายกเมือง พัทยาสำหรับในเขตเมืองพัทยา นายกองค์การบริหารส่วนตำบล สำหรับเขตองค์การบริหารส่วนตำบล หัวหน้าผู้บริหารท้องถิ่นขององค์การ-ปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นที่กฎหมายกำหนดให้เป็นราชการส่วนท้องถิ่นสำหรับในเขตราชการส่วนท้องถิ่นนั้น โดยกฎหมายกำหนดให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น มีอำนาจหน้าที่ในการระงับ ป้องกัน แก้ไข จัดการ รวมทั้ง สั่งห้ามใช้สถานที่ที่ก่อปัญหาเหตุรำคาญ ดังนี้

๑. ออกคำสั่งให้ผู้ใดหรือผู้ประกอบการที่ปฏิบัติไม่ถูกต้องตามพระราช บัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ในมาตราต่างๆ ของหมวด ๓ ถึง หมวด ๙ เพื่อแก้ไขหรือระงับหรือปรับปรุง หรือกระทำการเพื่อป้องกันเหตุรำคาญ และปฏิบัติให้ถูกต้องตามพระราชบัญญัติ หรือกฎกระทรวง หรือข้อกำหนด ของท้องถิ่น

๒. ตามมาตรา ๒๖ กำหนดให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจในการ ออกคำสั่งเป็นหนังสือเพื่อระงับกำจัดและควบคุมเหตุรำคาญต่างๆ

๒.๑ ห้ามผู้หนึ่งผู้ใดมิให้ก่อเหตุรำคาญในที่หรือทางสาธารณะหรือ สถานที่เอกชน รวมทั้งการระงับเหตุรำคาญด้วย

๒.๒ ให้ผู้หนึ่งผู้ใด ดูแลปรับปรุงบำรุงรักษาบรรดาถนนทางบก ทางน้ำ รางระบายน้ำ คูคลอง และสถานที่ต่างๆ ในเขตของตนให้ปราศจากเหตุรำคาญ

๓. ตามมาตรา ๒๗ ในกรณีที่มีเหตุรำคาญเกิดขึ้นหรืออาจเกิดขึ้นในที่หรือทางสาธารณะ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจ

๓.๑ ออกคำสั่งเป็นหนังสือให้บุคคลซึ่งเป็นต้นเหตุหรือเกี่ยวข้องกับ การก่อหรืออาจก่อให้เกิดเหตุรำคาญนั้น ระงับหรือป้องกันเหตุรำคาญภายในเวลาอันสมควรโดยสามารถระบุในคำสั่งให้บุคคลซึ่งเป็นต้นเหตุหรือเกี่ยวข้องกับการก่อหรืออาจก่อให้เกิดเหตุรำคาญ กระทำการโดยวิธีใดเพื่อระงับ หรือป้องกันเหตุรำคาญนั้น หรือกำหนดวิธีการเพื่อป้องกันมิให้มีเหตุรำคาญเกิดขึ้นอีกในอนาคต

๓.๒ ในกรณีที่ปรากฏแก่เจ้าพนักงานท้องถิ่นว่าไม่มีการปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น และเหตุรำคาญที่เกิดขึ้นอาจเกิดอันตรายอย่าง ร้ายแรงต่อสุขภาพให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นระงับเหตุรำคาญนั้น และอาจจัดการตามความจำเป็นเพื่อป้องกันมิให้เกิดเหตุรำคาญนั้นขึ้นอีก โดยบุคคลซึ่งเป็นต้นเหตุหรือเกี่ยวข้องกับการก่อหรืออาจก่อให้เกิดเหตุรำคาญต้องเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายสำหรับการจัดการนั้น

๔. ตามมาตรา ๒๘ ในกรณีที่มีเหตุรำคาญเกิดขึ้นในสถานที่เอกชน ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจ

๔.๑ ออกคำสั่งเป็นหนังสือให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองสถานที่นั้น ระงับเหตุรำคาญภายในเวลาอันสมควร โดยสามารถระบุในคำสั่งให้เจ้าของ หรือผู้ครอบครองสถานที่กระทำการโดยวิธีใดเพื่อระงับ หรือป้องกันเหตุรำคาญนั้น หรือกำหนดวิธีการ เพื่อป้องกันมิให้มีเหตุรำคาญเกิดขึ้นอีกในอนาคต

๔.๒ ในกรณีที่ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจ ระงับเหตุรำคาญนั้น และอาจจัดการตามความจำเป็นเพื่อป้องกันมิให้มีเหตุรำคาญเกิดขึ้นอีก และถ้าเหตุรำคาญเกิดขึ้นจากการกระทำการละเลย หรือการยินยอมของเจ้าของหรือผู้ครอบครองสถานที่นั้น เจ้าของหรือผู้ครอบครองสถานที่ดังกล่าวต้องเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายสำหรับการนั้น

๔.๓ ในกรณีที่ปรากฏแก่เจ้าพนักงานท้องถิ่นว่าเหตุรำคาญที่เกิดขึ้น ในสถานที่เอกชนอาจเกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพ หรือมีผลกระทบต่อสภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชน เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะออกคำสั่งเป็นหนังสือห้ามมิให้เจ้าของ หรือผู้ครอบครองใช้หรือยินยอมให้บุคคลใดใช้สถานที่นั้นทั้งหมดหรือบางส่วน จนกว่าจะเป็นที่พอใจแก่เจ้าพนักงานท้องถิ่นว่าได้มี การระงับเหตุรำคาญนั้นแล้วก็ได้

ขั้นตอนการดำเนินงานกรณีเกิดเหตุรำคาญ การดำเนินงานกรณีเกิดเหตุรำคาญ จะประกอบด้วยขั้นตอนหลักๆ ดังนี้

๑. การรับแจ้งเหตุรำคาญ/เรื่องร้องเรียน เมื่อมีเหตุรำคาญเกิดขึ้น ประชาชนที่อยู่ข้างเคียงหรือได้รับผลกระทบ มีสิทธิที่จะร้องเรียนต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือเจ้าพนักงานสาธารณสุขทุกระดับ หรือหน่วยงานราชการส่วนท้องถิ่น หรือราชการส่วนภูมิภาคที่เกี่ยวข้องได้ โดยอาจแจ้งด้วยตนเอง ทางโทรศัพท์ ทางหนังสือ หรือทางจดหมาย หรืออื่นๆ เจ้าหน้าที่จะต้องบันทึกรายละเอียดที่ได้รับแจ้งไว้ เพื่อเป็นข้อมูลในการวางแผนติดตามตรวจสอบต่อไป ในบางกรณีเจ้าหน้าที่อาจประสบเหตุด้วยตนเองจากการตรวจพื้นที่รับผิดชอบ หรือรับทราบจากการ ติดตามข้อมูลข่าวสารในสื่อต่างๆ ๘ การจัดการเหตุร าคาญ และกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ คู่มือการดำเนินงานด้านอนามัยสิ่งแวดล้อม สำหรับสาธารณสุขอำเภอ สำนักงานสาธารณสุขอำเภอ เป็นหน่วยงานราชการส่วนภูมิภาค ในการสนับสนุนการดำเนินงาน ด้านวิชาการและปฏิบัติการ ด้วยการช่วยประสานงานกับหน่วยงานวิชาการอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง และเป็นที่ปรึกษาให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยบทบาทการทำงานควรมีการเตรียมความพร้อมสำหรับรองรับการรับเรื่องร้องเรียนปัญหาเหตุรำคาญ เกี่ยวกับการเปิดช่องทางรับเรื่องร้องเรียน กำหนดเจ้าหน้าที่รับผิดชอบ มีขั้นตอนการดำเนินงานหรือประสานงาน เป็นต้น หน่วยงานควรจัดให้มีเอกสาร แบบฟอร์มการทำงานและการจัดทำรายงานเหตุรำคาญ ดังนี้

- แบบฟอร์มการรับเรื่องร้องเรียนสำหรับให้ผู้ร้องเรียนได้กรอกข้อมูลด้วยตนเอง หรือสำหรับเจ้าหน้าที่กรอกข้อมูลกรณีการติดต่อด้วยวาจาอันประกอบด้วยข้อมูลผู้ร้องเรียน คือ ชื่อ - สกุล ที่อยู่ ที่สามารถติดต่อได้ รายละเอียดปัญหาเหตุรำคาญที่ร้องเรียน ผลกระทบที่ได้รับช่วงเวลาที่ได้ รับผลกระทบรวมถึงข้อมูลผู้ถูกร้องเรียน คือ ชื่อ-สกุล ที่อยู่ และการกระทำหรือการดำเนินกิจกรรมที่ก่อให้เกิดปัญหาเหตุรำคาญ เป็นต้น (ดังตัวอย่างที่ ๑)

- จัดทำรายงานสรุปประเด็นการรับเรื่องร้องเรียนปัญหาเหตุรำคาญ ให้กับผู้บริหารหน่วยงานรับทราบ เพื่อเป็นข้อมูลในการติดตามการทำงานได้อย่างเป็นระบบ รวมทั้งจัดส่งรายงานให้กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้เป็นข้อมูล ในการสนับสนุนหรือให้ความช่วยเหลือการดำเนินงานให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

๒. การตรวจสอบหาข้อเท็จจริง การตรวจสอบเหตุรำคาญมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ได้ข้อเท็จจริงว่ามีเหตุรำคาญที่ก่อให้เกิดความเสื่อมหรืออาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพหรือไม่พร้อมทั้งรายละเอียดที่เกี่ยวข้อง ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการวางแผนแก้ไขและระงับเหตุรำคาญ ในกรณีที่ได้รับการร้องเรียนจากประชาชน เจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือเจ้าพนักงานสาธารณสุขของหน่วยงานที่ได้รับการร้องเรียนต้องทำการพิจารณาข้อเท็จจริงจากคำร้องที่ได้รับทำการบันทึกข้อมูลเบื้องต้น ที่ได้ทั้งหมดสำหรับใช้ประกอบการตรวจวินิจฉัย และดำเนินการตรวจสอบ ข้อเท็จจริง ในการตรวจสอบข้อเท็จจริง จะต้องอาศัยบุคลากรและทีมงานที่มี ความรู้ แบบบันทึก กล้องบันทึกภาพ และเครื่องมืออุปกรณ์ที่จำเป็นในการตรวจวัดสิ่งแวดล้อม อีกทั้งยังต้องได้รับความร่วมมือจากทุกๆ ฝ่ายที่เกี่ยวข้องดังนั้นจึงต้องมีการเตรียมการอย่างรอบคอบและระมัดระวังเพื่อให้ได้ข้อเท็จจริง ที่เป็นประโยชน์และมีความเป็นธรรมกับทั้งผู้ร้องเรียนและผู้ได้รับผลกระทบ

สำนักงานสาธารณสุขอำเภอ มีหน้าที่ให้การสนับสนุนการทำงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยอาจลงพื้นที่ร่วมตรวจสอบข้อเท็จจริงให้ข้อเสนอแนะ หรือให้คำแนะนำแก่เจ้าหน้าที่ท้องถิ่น ซึ่งในการลงตรวจสอบเหตุรำคาญเพื่อหาข้อเท็จจริงนั้น มีแนวทางการดำเนินการดังนี้

(๑) การเตรียมการตรวจสอบ – เมื่อได้รับเรื่องร้องเรียนจะต้องพิจารณาดูคำร้องว่าผู้แจ้งมีตัวตนจริง หรือไม่พร้อมที่จะให้ข้อมูลที่เกิดขึ้น หรือไม่รวมทั้งตรวจสอบไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในพื้นที่เกิดเหตุนั้นๆ ว่าข้อมูลเป็นอย่างไร โดยต้องสอบถามให้ได้ข้อมูลที่ชัดเจนในเรื่องหรือประเด็นที่ร้องเรียน รวมทั้งข้อมูลที่ เป็นประโยชน์สำหรับใช้ในการวางแผนการดำเนินการตรวจสอบ เพื่อวินิจฉัยเหตุรำคาญให้สอดคล้องกับข้อเท็จจริง

- การตรวจสอบปัญหาเหตุรำคาญในบางกรณีอาจจำเป็น ต้องทำการตรวจวัดปริมาณสารมลพิษที่ปนเปื้อนในสิ่งแวดล้อม ดังนั้นควรเตรียมเครื่องมือหรืออุปกรณ์สำหรับการตรวจวัดทางด้านสิ่งแวดล้อมที่มีความเหมาะสมกับสภาพปัญหาข้อร้องเรียนนั้น โดยต้องทำการศึกษาวิธีการใช้งาน เครื่องมือแต่ละประเภท ตลอดจนศึกษาข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ผลการตรวจวัด ที่ได้จะต้องนำมาเปรียบเทียบกับค่ามาตรฐานหรือข้อกำหนดทางวิชาการ เพื่อวิเคราะห์ว่าปริมาณสารมลพิษที่ตรวจวัดได้ จะส่งผลกระทบต่อสุขภาพอนามัย ของประชาชนหรือส่งผลต่อสิ่งมีชีวิตและระบบนิเวศน์หรือไม่ และเพื่อให้การตรวจสอบสามารถประเมินผลกระทบที่เกิดขึ้นได้ชัดเจน ลดความขัดแย้ง และเป็นที่ยอมรับของทุกฝ่ายนั้น ควรพิจารณาว่ามีมาตรฐานใดที่จะนำมาใช้อ้างอิงได้บ้าง โดยพิจารณาเลือกใช้มาตรฐานที่ใช้บังคับตามกฎหมายก่อนเป็นลำดับแรก รองลงมาเป็นมาตรฐานที่เป็นข้อเสนอแนะ ในกรณีที่ไม่มีมาตรฐานกำหนดไว้ อาจใช้ข้อกำหนดหรือข้อมูลทางวิชาการ หรือใช้วิธีเปรียบเทียบกับผลการตรวจวัดในพื้นที่อื่นๆ ที่ไม่ได้รับผลกระทบจากมลพิษชนิดนั้นๆ สำหรับค่าที่ได้จากการตรวจวัด และนำมาเปรียบเทียบกับค่ามาตรฐาน จะต้องเป็นหน่วยเดียวกัน โดยมีวิธีการ หรือเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บตัวอย่าง และการตรวจวัด เป็นไปตามข้อกำหนดในมาตรฐาน หากใช้วิธีการหรือเครื่องมือที่มีลักษณะเทียบเคียงหรือเทียบเท่าจะต้องมีการระบุหรืออ้างอิงแหล่งที่มาด้วย

- การเตรียมความพร้อม โดยมีการเตรียมทีมตรวจสอบ ซึ่งจะต้องมีการประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อร่วมตรวจสอบข้อเท็จจริง เช่น เจ้าหน้าที่ท้องถิ่นผู้มีอำนาจในการตรวจสอบ ในบางกรณีอาจต้องการบุคลากรผู้ตรวจสอบที่มีความรู้ ทักษะ และประสบการณ์การเตรียมเอกสาร ที่เกี่ยวข้องและจำเป็นต้องในการเก็บข้อมูล เช่น แผนที่ แบบบันทึกต่างๆ รวมทั้งการเตรียมอุปกรณ์ เครื่องมือ เช่น กล้องบันทึกภาพ เทปวัดระยะทาง เป็นต้น สำหรับอุปกรณ์ เครื่องมือทางวิทยาศาสตร์ที่ใช้ ในการตรวจวัดสภาพแวดล้อม จะต้องมีสภาพที่ใช้การได้ดีเหมาะสมกับสภาพที่จะนำไปใช้ มีความเที่ยงตรง และมีการปรับเทียบความถูกต้องของเครื่องมือ (Calibration) ให้ได้ตามมาตรฐานทุกครั้ง

(๒) การลงพื้นที่ตรวจสอบ ในการลงพื้นที่ตรวจสถานที่จริงควรตรวจสอบทั้งสถานที่ ที่ถูกร้องเรียน สถานที่ได้รับผลกระทบ (ผู้ร้องเรียน) รวมถึงสถานที่ที่คาดว่าน่าจะได้รับผลกระทบด้วยมีการรวบรวมข้อมูลหลักฐานทางเอกสาร วัตถุ ภาพถ่าย หรือวีดีทัศน์แม้แต่พยานบุคคลหรืออื่นๆ เพื่อประกอบการพิจารณาวินิจฉัย ดังนี้

(ก) ข้อมูลทางกายภาพ สามารถทำได้โดยการสัมภาษณ์สอบถามข้อมูลแวดล้อม จากประชาชนที่อาศัยบริเวณใกล้เคียงแหล่ง หรือสถานที่เกิดเหตุร้องเรียน รวมทั้งผู้ประกอบกิจการ หรือเจ้าของอาคารสถาน ประกอบกิจการ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่มีความครอบคลุมและถูกต้องมากที่สุด (ดังตัวอย่าง ที่ ๒) ข้อมูลที่ควรสอบสวน ได้แก่

- ข้อมูลบุคคลที่ร้องเรียน หรือผู้ที่ได้รับความเดือดร้อน ได้แก่ บ้านเลขที่ ตำแหน่ง ระยะห่างระหว่างสถานที่ตั้งของที่พักอาศัยกับ แหล่งก่อเหตุรำคาญปัญหาเหตุรำคาญที่ได้รับคืออะไร เกิดจากสาเหตุอะไร เหตุรำคาญเกิดขึ้นบริเวณไหน ช่วงเวลาที่ได้รับผลกระทบ ความถี่ หรือลักษณะการเกิดเป็นอย่างไร แผนผังของแหล่งกำเนิดเหตุรำคาญ และชุมชนที่ได้รับผลกระทบหรือได้รับความเดือดร้อน เป็นต้น ทั้งนี้ควรสอบถามข้อมูลจาก ประชาชนที่อยู่ในบริเวณใกล้เคียง และในบริเวณที่ได้รับผลกระทบ โดยรอบให้มากที่สุด

- ข้อมูลเกี่ยวกับสถานประกอบกิจการหรือแหล่งที่เป็น สาเหตุของข้อร้องเรียน ได้แก่ ที่ตั้งของสถานประกอบกิจการ ทิศทางโดยรอบ อาคารสถานประกอบกิจการ ชื่อผู้ประกอบการ ใบอนุญาตประกอบกิจการตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง เช่น พระราชบัญญัติโรงงาน หรือพระราชบัญญัติ การ สาธารณสุข เป็นต้น กระบวนการ/ขั้นตอนการผลิต วัตถุดิบ สารเคมีที่ใช้ ลักษณะมลภาวะที่เกิดขึ้น แหล่งกำเนิดมลภาวะหรือจุดที่ก่อให้เกิดปัญหาจำนวนคนงาน ช่วงเวลาปฏิบัติงาน และข้อมูลอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น ข้อมูล การตรวจวัดคุณภาพสิ่งแวดล้อมในสถานประกอบกิจการ ระบบบำบัดมลพิษ แผนการบำรุงรักษาเครื่องมือ เครื่องจักร เป็นต้น รวมทั้งอาจมีการเก็บ ตัวอย่างตามความจำเป็น และเหมาะสมในกรณีที่สามารถดำเนินการได้

- ข้อมูลทั่วไป เช่น จำนวนผู้ที่ได้รับผลกระทบความรุนแรงมากน้อยแค่ไหน ก่อให้เกิดความเสื่อมหรืออาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพ หรือไม่อย่างไร เป็นต้น

(ข) ข้อมูลจากการตรวจวิเคราะห์ด้วยเครื่องมือวิทยาศาสตร์ ภายหลังจากได้ทราบข้อมูลทางกายภาพด้วยการสอบถามและสังเกตการณ์แล้ว เจ้าหน้าที่จะต้องดำเนินการตรวจวิเคราะห์ทางด้านสิ่งแวดล้อมด้วยการ ใช้เครื่องมือวิทยาศาสตร์ เพื่อนำผลที่ได้เป็นข้อมูลประกอบการวินิจฉัย เหตุรำคาญ และเพื่อให้การแปรผลมีความน่าเชื่อถือ สามารถนำมาเปรียบเทียบ กับค่ามาตรฐานได้อย่างถูกต้อง ควรมีการเตรียมความพร้อมในเรื่องต่างๆ ได้แก่ วิธีการใช้งานเครื่องมือ การปรับเทียบความถูกต้องของ เครื่องมือการกำหนดจุดเก็บตัวอย่าง ระยะเวลาในการตรวจวัดตามกฎหมาย การจดบันทึกสภาพแวดล้อมโดยรอบขณะตรวจวัด และการส่งผลการเก็บตัวอย่างเพื่อวินิจฉัยทางเคมีหรือชีวภาพใน ห้องปฏิบัติการ จากนั้นเมื่อได้ผลการตรวจวัดแล้ว จึงนำมาเปรียบเทียบกับค่ามาตรฐานที่เกี่ยวข้องต่อไป

๓. การวินิจฉัยและรายงานผลการตรวจสอบเหตุรำคาญ หลังจากการลงพื้นที่ตรวจสอบสถานที่และพฤติกรรมที่คาดว่าจะก่อให้เกิดเหตุรำคาญตามที่ได้รับแจ้งแล้ว นำข้อมูลที่ได้จากการตรวจสอบ รวมถึงข้อมูลจากการตรวจวัดทางด้านสิ่งแวดล้อมหรือการตรวจวัดทางห้องปฏิบัติการ (ถ้ามี) มาสรุปวิเคราะห์เพื่อวินิจฉัยเรื่องร้องเรียนดังกล่าวว่าเป็น เหตุรำคาญหรือไม่ และจัดทำรายงานผลการตรวจสอบ ปัญหาเหตุรำคาญแจ้ง ผู้เกี่ยวข้องทราบ ดังนี้

(๑) การดำเนินการตรวจสอบเหตุร้องเรียนทุกกรณีจะต้องมีการสรุปผลการดำเนินการทุกขั้นตอน เพื่อรายงานให้กับผู้บังคับบัญชาทราบตามลำดับ

(๒) ในกรณีที่มีผู้ร้องเรียนที่เป็นทางการ ให้แจ้งผลการตรวจสอบ และการดำเนินการของหน่วยงานให้ผู้ร้องเรียนทราบ

(๓) การรายงานผลต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น เพื่อให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นพิจารณาออกคำสั่งให้ผู้ถูกร้องเรียนดำเนินการแก้ไข โดยสำเนาบันทึก ผลการตรวจสอบเบื้องต้นที่ได้ส่งให้ผู้ถูกร้องเรียนทราบ

(๔) ในกรณีสภาพปัญหาที่พบไม่สามารถแก้ไขได้ให้ดำเนินการ รายงานผลการตรวจสอบเบื้องต้นไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับสภาพปัญหา ในแต่ละกรณีเพื่อประสานงานในการตรวจสอบและ ระงับเหตุรำคาญต่อไป

๔. การระงับเหตุรำคาญ

๔.๑ กรณีที่วินิจฉัยแล้วพบว่าไม่เป็นเหตุรำคาญ เจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือเจ้าพนักงานสาธารณสุข ต้องแจ้งให้ผู้ร้องทราบ (ถ้าผู้ร้องแจ้งที่ อยู่ให้ทราบ) เรื่องร้องเรียนถือเป็นอันยุติ

๔.๒ กรณีที่วินิจฉัยแล้วพบว่าเป็นเหตุรำคาญ ให้บันทึกข้อเท็จจริง ที่ตรวจพบ และข้อแนะนำเพื่อการปรับปรุงแก้ไขภายในระยะเวลาที่กำหนด (ดังตัวอย่างที่ ๓) และสำเนาให้ผู้ก่อเหตุรำคาญ ทราบหากครบกำหนดให้ ปรับปรุงแก้ไขตามระยะเวลาที่ระบุในแบบตรวจแนะนำแล้ว ผู้ก่อเหตุรำคาญ ยังไม่ปรับปรุงแก้ไขเพื่อระงับเหตุรำคาญ เจ้าพนักงานสาธารณสุขมีหน้าที่ต้องเสนอให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นที่มีอำนาจในเขตท้องถิ่นนั้น ออกคำสั่งเป็น หนังสือให้ผู้ที่ก่อเหตุ (กรณีที่เกิดในที่หรือทางสาธารณะ) หรือให้เจ้าของ หรือผู้ครอบครองสถานที่เอกชน (กรณีที่เกิดในสถานที่เอกชน) เพื่อให้ปรับปรุงแก้ไข หรือระงับเหตุรำคาญ ซึ่งในคำสั่งต้องมีสาระสำคัญ ดังนี้

- ชื่อหน่วยงาน ชื่อเจ้าพนักงาน พร้อมตำแหน่ง และวันเดือน ปีที่ออกคำสั่ง
- อ้างอิงข้อกฎหมาย ที่ให้อำนาจในการออกคำสั่ง เช่น อาศัยอำนาจตามมาตรา..... แห่งพระราชบัญญัติ..... เป็นต้น
- อธิบายข้อเท็จจริงอันเป็นเหตุให้ต้องออกคำสั่ง ตามที่กฎหมายกำหนด
- สั่งให้ดำเนินการปรับปรุงแก้ไข หรือระงับ หรือกำหนดวิธีการเพื่อการป้องกันเหตุรำคาญในอนาคตตามหลักวิชาการที่สอดคล้องกับเหตุการณ์ข้อเท็จจริงเรื่องนั้น พร้อมทั้งต้องกำหนดระยะเวลาที่ ต้องดำเนินการ

๕. การติดตามผลการแก้ไขเหตุรำคาญ เมื่อครบกำหนดเวลาที่ให้ไว้ในคำสั่ง เจ้าพนักงานสาธารณสุขต้อง ไปตรวจสอบว่ามีการปรับปรุงแก้ไขหรือไม่อย่างไรในกรณีที่ไม่มีการแก้ไข โดยเหตุผลอันสมควรก็เป็นอำนาจของเจ้าพนักงานฯ ที่จะผ่อนผันระยะเวลา ตามข้อเท็จจริงได้ตามความเหมาะสม แต่หากเป็นกรณีที่ผู้รับคำสั่งไม่ใส่ใจ หรือไม่นำพาต่อคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น เจ้าพนักงานท้องถิ่นก็อาจดำเนินการได้ ๒ กรณีคือ (ก) กรณีที่เหตุรำคาญเกิดในที่หรือทางสาธารณะ เจ้าพนักงานท้องถิ่น และเจ้าพนักงานสาธารณสุข ต้องพิจารณาว่าเหตุรำคาญนั้นยังคงเกิดขึ้น และก่อให้เกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพหรือไม่

- ถ้าไม่เป็นอันตรายอย่างร้ายแรงก็ให้ดำเนินการลงโทษ ผู้ก่อให้เกิดเหตุรำคาญนั้น โดยเจ้าพนักงานท้องถิ่นอาจดำเนินการเปรียบเทียบ ปรับ หรือดำเนินคดีทางศาลแล้วแต่กรณีตามอำนาจใน มาตรา ๘๕ วรรค ๓
- ถ้าเป็นอันตรายอย่างร้ายแรง ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น ร่วมกับเจ้าพนักงานสาธารณสุขดำเนินการปรับปรุงแก้ไขเพื่อมิให้เป็นอันตรายต่อสุขภาพของประชาชนต่อไป โดยคิดค่าใช้จ่ายทั้งหมด จากผู้ที่ก่อเหตุรำคาญนั้น แล้วให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นดำเนินการเปรียบเทียบ ปรับ หรือดำเนินคดีทางศาล แล้วแต่กรณีตามอำนาจในมาตรา ๘๕ วรรค ๓ และหากผู้ที่ก่อเหตุไม่ยินยอมเสียค่าใช้จ่ายดังกล่าว เจ้าพนักงานท้องถิ่นก็สามารถ ฟ้องเรียกค่าใช้จ่ายทางศาลได้ด้วย

(ข) กรณีที่เหตรำคาญเกิดในสถานที่เอกชน เจ้าพนักงานท้องถิ่น และเจ้าพนักงานสาธารณสุข ต้องพิจารณาว่าเหตุรำคาญนั้นยังคงเกิดขึ้น และก่อให้เกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพหรือไม่

- หากเหตุรำคาญยังคงเกิดขึ้น แต่ไม่เป็นอันตรายอย่างร้ายแรง เจ้าพนักงานท้องถิ่น และเจ้าพนักงานสาธารณสุข อาจร่วมกันดำเนินการแก้ไขในสถานที่เอกชนนั้นได้ โดยคิดค่าใช้จ่ายจากเจ้าของ หรือผู้ครอบครองสถานที่นั้น แล้วให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นดำเนินการลงโทษ โดย การเปรียบเทียบ ปรับ หรือดำเนินคดีทางศาล แล้วแต่กรณี ตามอำนาจใน มาตรา ๘๕ วรรค ๓ และหากผู้ที่ก่อเหตุไม่ยินยอมเสียค่าใช้จ่ายดังกล่าว เจ้าพนักงานท้องถิ่นก็สามารถฟ้องเรียกค่าเสียหายทางศาลได้ด้วย

- หากเหตุรำคาญยังคงเกิดขึ้น และเป็นอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพ นอกจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นจะดำเนินการลงโทษ โดยการเปรียบเทียบ ปรับ หรือดำเนินคดีทางศาล แล้วแต่กรณี ตามอำนาจในมาตรา ๘๕ วรรค ๓ ต่อเจ้าของหรือผู้ครอบครองสถานที่เอกชนนั้นแล้ว เจ้าพนักงานสาธารณสุข อาจเสนอให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นออกคำสั่งเป็นหนังสือห้ามมิให้ใช้หรือยินยอมให้บุคคลใดใช้สถานที่นั้นทั้งหมดหรือบางส่วนจนกว่าจะได้มีการระงับเหตุรำคาญนั้นแล้วก็ได้ ซึ่งกรณีนี้ก็จะมีผลคล้าย กับการสั่งให้หยุดดำเนินกิจการนั่นเอง

สรุปแนวทางการออกคำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้ระงับเหตุรำคาญตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข

ในการออกคำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ เพื่อระงับเหตุรำคาญสามารถดำเนินการได้โดยการพิจารณาสถานการณ์ของการเกิดปัญหาเหตุรำคาญ ตามมาตราที่เกี่ยวข้อง สรุปได้ดังนี้

๑. มาตรา ๒๗ กรณีเหตุรำคาญที่เกิดขึ้นในที่หรือทางสาธารณะ (ดังตัวอย่างที่ ๔) หรือ

๒. มาตรา ๒๘ กรณีเหตุรำคาญที่เกิดขึ้นในสถานที่เอกชน (ดังตัวอย่างที่ ๕) หรือ

๓. มาตรา ๒๘ วรรค ๓ กรณีที่เกิดเหตุร้ายแรงต่อสุขภาพ หรือมีผลกระทบต่อความเป็นอยู่ที่ เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชน ให้มีคำสั่งห้ามใช้อาคารทั้งหมดหรือบางส่วนจนกว่าจะสามารถระงับเหตุรำคาญนั้นได้ (ดังตัวอย่างที่ ๖)

๔. มาตรา ๔๕ กรณีผู้ประกอบกิจการไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ ข้อก าหนดของท้องถิ่น ประกาศ หรือค าสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น ให้เจ้าพนักงาน ท้องถิ่นมีอ านาจสั่งให้ผู้ประกอบกิจการปรับปรุง แก้ไขปัญหาให้ถูกต้อง (ดังตัวอย่างที่ ๗) หากผู้ประกอบกิจการมิได้ปฏิบัติตามค าสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น ภายในเวลาที่ก าหนดไว้ในค าสั่ง เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอ านาจสั่งการให้หยุดด าเนินกิจการไว้ทันที เป็นการ ชั่วคราวจนกว่าจะได้ด าเนินการให้ปราศจาก อันตรายแล้ว (ดังตัวอย่างที่ ๘) และหากพบว่ากิจการดังกล่าว ก่อให้เกิด เหตุสงสัยว่าอาจจะเป็นอันตรายร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชน สามารถสั่งการให้หยุดด าเนิน กิจการนั้นไว้ทันที เป็นการชั่วคราว จนกว่าจะ ปราศจากอันตราย (ดังตัวอย่างที่ ๙)

๕. มาตรา ๔๖ หากพบเหตุไม่ถูกต้อง หรือมีการกระทำฝ่าฝืน พระราชบัญญัตินี้ หรือข้อกำหนด ท้องถิ่นเจ้าพนักงานสาธารณสุขต้องรีบแจ้ง เจ้าพนักงานท้องถิ่นโดยเร่งด่วน และหากพบว่าเหตุนั้นมีอันตรายร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชน ให้เจ้าพนักงานสาธารณสุขมีอำนาจสั่งการให้ผู้กระทำการนั้น แก้ไขหรือระงับเหตุนั้น แล้วจึงแจ้งเจ้าพนักงานท้องถิ่นทราบต่อไป

แผนผังแนวทางการควบคุมกรณีเกิดเหตุรำคาญ

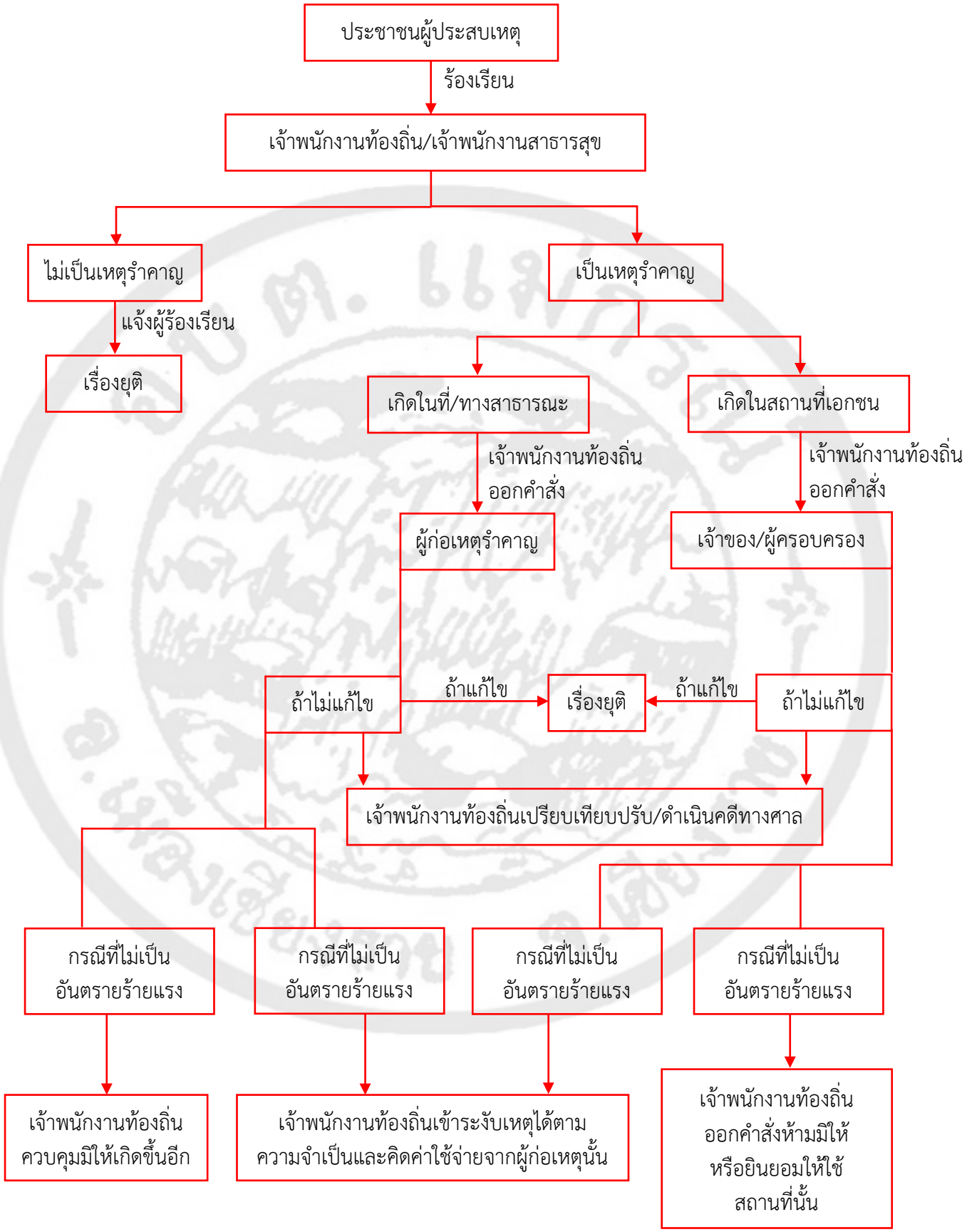

การออกหนังสือรับรองการแจ้ง

๑. วัตถุประสงค์ เพื่อให้เจ้าหน้าที่ในหน่วยงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ดำเนินการออกหนังสือรับรองการแจ้ง ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ได้อย่างถูกต้อง

๒. ขอบเขต ครอบคลุมการดำ เนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการดำเนินการออกหนังสือรับรองการ แจ้งตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ตั้งแต่ขั้นตอนการรับคำขอการออกใบรับแจ้ง การตรวจเอกสารจนถึงการออกหนังสือรับรองการแจ้ง

๓. หน่วยงานที่รับผิดชอบ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๔. เอกสารอ้างอิง

๔.๑ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐

๔.๒ พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

๔.๓ พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙

แผนภูมิการทำงาน

ลำดับ	ผังกระบวนการ	ระยะเวลา (วันทำการ)	มาตรฐานคุณภาพงาน	ตัวชี้วัด	ผู้รับผิดชอบ
๑	กำหนดเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบ	๑ วัน	-	-	เจ้าพนักงานท้องถิ่น
๒	รับคำขอ	๑ วัน	-	-	เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบ
๓	ออกใบรับแจ้ง	ภายใน ๗ วัน ทำการ	มาตรา ๔๘ วรรคสอง	-	เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบ
๔	ตรวจเอกสาร → ถูกต้อง / ไม่ถูกต้อง	ภายใน ๗ วัน ทำการ	มาตรา ๔๘ วรรคสาม	-	เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบ
๕	ออกหนังสือรับรองการแจ้ง / แจ้งให้แก้ไข → แก้ไข / ไม่แก้ไข	ภายใน ๗ วัน ทำการ	มาตรา ๔๘ วรรคห้า	มีการออกหนังสือแจ้งให้ผู้ยื่นคำขอทราบ	เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบ
๖	แจ้งคำสั่งให้การแจ้งเป็นอันสิ้นผล	ภายใน ๗ วัน ทำการ	-	มีการออกหนังสือแจ้งคำสั่ง	เจ้าพนักงานท้องถิ่น

๖. รายละเอียดของขั้นตอนการปฏิบัติงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการอนุญาต/การออกหนังสือรับรองการแจ้ง ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

๖.๑ ผู้บริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมอบหมายเจ้าหน้าที่ของท้องถิ่นให้รับผิดชอบในการดำเนินการออกหนังสือรับรองการแจ้ง

๖.๒ ผู้รับผิดชอบรับคำขอแจ้ง ที่ผู้ประกอบการยื่นขอต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น

๖.๓ ออกใบรับแจ้งภายในวันที่รับแจ้ง ตามมาตรา ๔๘ วรรคสอง

๖.๔ ตรวจเอกสาร

๖.๕ ออกหนังสือรับรองการแจ้ง หรือแจ้งให้แก้ไข ๑๖ การออกหนังสือรับรองการแจ้ง

๖.๕.๑ หากเอกสารถูกต้อง เจ้าพนักงานท้องถิ่นออกหนังสือรับรองการแจ้ง ภายในเจ็ดวันนับจาก วันที่ได้รับแจ้ง ตามมาตรา ๔๘ วรรคสาม

๖.๕.๒ หากเอกสารไม่ถูกต้อง เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีหนังสือแจ้งให้ผู้ยื่นคำขอทราบและให้ผู้ แจ้งมายื่นเอกสารภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นตาม มาตรา ๔๘ วรรคห้า เมื่อผู้ยื่นคำขอแจ้งได้ยื่นเอกสารถูกต้องสมบูรณ์เจ้าพนักงานท้องถิ่น ออกหนังสือรับรองการแจ้งภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับการแจ้งให้มายื่นเอกสารใหม่

๖.๖ หากผู้แจ้งไม่ดำ เนินการแก้ไขเจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้การแจ้งของผู้แจ้ง เป็นอันสิ้นผล